

fra. Men den ærede Ordfører saavel som Flertallet vilde ikke nøjes med at gaa til de 2,500 Kr., vilde hellere give de 5000, og han har Ret i, at de skulle saamænd nok blive brugte. Hvis vi gave 10,000 Kr., vilde der saamænd ogsaa blive Brug for dem. Det er en ejendommelig Finanspolitik. Saa sagde den ærede Ordfører, at hvad her er sket, er ikke andet end at give Befolkningen i Almindelighed et lignende Kursus som det, Højskolelærerne fik forleden Aar. Men det, Højskolelærerne fik forleden Aar, var et Kursus, hvorved de skulde sættes i Stand til at udmønte det videnskabelige Arbejde, de der kom ind i, til almindelig Folkeoplysning, og det, der her er Tale om, er et Forsøg paa at føre den almindelige Befolkning direkte ind i det videnskabelige Arbejde, hvilket jeg for mit Vedkommende, som jeg udviklede før, aldeles ikke tror er muligt. Saa sagde den ærede Ordfører endelig, at jeg vilde dog maaske være med om et Par Aar eller om nogle Aar til at give Bevillingen. Det ved jeg ikke, men hvad jeg ved, er, at jeg gerne vil være med til at give Understøttelse til dette som til enhver anden god Sag, naar jeg kender noget til den, men at jeg ikke som det ærede Flertal vil være med til at give Understøttelse, før jeg ved, hvad det er.

Ordføreren (J. C. Christensen): Ja, vi ere jo ikke ganske ukendte med, hvad det er; det har jo været i Gang en Tid; vi kende jo de Mænd, som holde Foredragene, og det er vel Mænd, som vi alle respektere. Vi have selv set Grundrids for Foredragene, i Pressen have vi set, at der har været stor Tilslutning til dem, at Folk have været glade ved dem. Det er altsaa ikke noget ganske ukendt, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem selv vil paastaa, at det er noget ubekendt for ham, det bliver hans egen Sag. Det ærede Medlem taler endnu om Eksamensbeviser. Jeg ved ikke, hvilke Eksamensbeviser der sigtes til. Her er der ikke Tale om at holde Eksamen, tværtimod. Naar Foredraget er til Ende, bliver der en almindelig Samtaletime, hvor der kan spørges og faas Oplysninger. Om et eller andet ungt Menneske saa efter at have hørt Foredragene kan faa Attest af Foredragsholderen for, at han har hørt Foredragene flittig, er det jo dog ikke noget Eksamensbevis. Jeg har i mit Liv mange Gange mødt unge Mennesker, der kom med Bevis for, at de i 5 Maaneder havde været paa Højskole, skikket sig godt og deltaget i Undervisningen med Flid og

Lyst. Jeg har ikke tillagt det nogen særlig Betydning som Eksamensbevis. I det hele taget ved jeg ikke, hvad det ærede Medlem sigter til med disse Eksamensbeviser. De have ikke været omtalte i Udvalget, og jeg har ikke hørt noget om, at der skal uddeles almindelige Eksamensbeviser, maaske med Stempel til 1 Kr.! Det ærede Medlem paastod fremdeles, at det i Udvalget var oplyst, at man ikke behøvede mere end 2,500 Kr. Det er ikke oplyst, saa kan det ærede Medlem paastaa det saa meget, han vil. Der er sagt i Udvalget, og det var af det ærede Medlems egen Sidemand, at en Mand, som er Medlem af den akademiske Lærerforsamling og har med Sagen at gøre som Formand, har udtalt, at man kunde komme lige saa langt med de 2,500 Kr. nu som med de 5000 Kr., der oprindelig vare paatænkte, paa Grund af den Tilslutning, Sagen har faaet. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet det, og jeg antager sikkert, at de andre Udvalgsmedlemmer have forstaaet det paa samme Maade. At Højskolelærerne faa et Universitetskursus, for at de kunne udmønte den Oplysning, de faa, ja, det er rigtigt nok, og jeg har ikke noget imod, at denne Udmøntning finder Sted, tværtimod! Jeg finder den meget god, men jeg kan heller ikke fortænke Befolkningen i, at den vil have det direkte fra Mønten og ikke alene have smaa Møntmestre til at uddele Skillingsmønt.

H. Holm: Jeg frygter for, at en længere Omtale af dette ikke nu vilde kunne tillades, og jeg skal derfor vente, indtil jeg faar Ordet efter den almindelige Rækkefølge. Jeg skal blot nu gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem, som er Formand for Finansudvalget, selv i Finansudvalget sagde, at han havde faaet den samme Meddelelse, som et andet æret Medlem frembragte der, fra Formanden for Universitets Udvalg, Professor Erslev, en Meddelelse om, at de vilde kunne nøjes med 2500 Kr. og dog naa lige saa vidt, som de oprindelig havde tænkt at naa med de 5000 Kr., idet de efter nærmere Undersøgelse saa, at det kunde lade sig gøre for denne Sum.

Ordføreren (J. C. Christensen): Netop fordi jeg selv har faaet den samme Meddelelse, er det, at jeg ved, at Meddelelsen gik ud paa, at man kunde naa lige saa vidt med de 2500 Kr., som det oprindelig var paatænkt at naa med 5000 Kr. Jeg tror ikke, vi faa en Meddelelse til Kultusmini-